

Dragan Jovanović Danilov

OSTRVO

Već godinama tražim ostrvo
svom tavnom imenu.

Žedne dane na ovoj zaboravljenoj
obali provodim sa Kavafijem
i njegovim vrlim mladićima.

S večeri, dok na dohvat ruke
zavesa u polumraku leluja,
a s mora dolazi tihi zvuk broda
čiji se bok zabelasa kao riblji,
odlažem knjigu i moje nago telo
još toplo od peska, kao glasovi Bogova
stanu zapljuskivati talasi
u svojoj predvečernjoj mudrosti.

Čitava naša sudbina žari se
u toplom pepelu nekog nejasnog razumevanja.
Sve je u tom trenu i van njega
ništa nam se neće dogoditi.